

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturta palāta)

2012. gada 12. jūlijā *

Preču brīva aprīte — Pasākumi ar kvantitatīvajam ierobežojumam līdzvērtīgu iedarbību — Valsts sertifikācijas procedūra — Pieņemums par atbilstību valsts tiesībām — EKL 28. panta piemērojamība privātai sertifikācijas organizācijai

Lietā C-171/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberlandesgericht Disseldorf* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 30. martā un kas Tiesā registrēts 2011. gada 11. aprīlī, tiesvedībā

Fra.bo SpA

pret

Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) – Technisch-Wissenschaftlicher Verein.

TIESA (ceturta palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], K. Šimans [*K. Schiemann*] (referents), L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 15. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Fra.bo SpA* vārdā – *A. Saueracker* un *M. Becker, Rechtsanwälte*,

— *Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) – Technisch-Wissenschaftlicher Verein* vārdā – *C. Tellman* un *F.-E. Hufnagel, Rechtsanwälte*,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *N. Graf Vitzthum*, pārstāvji,

— Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *D. Hadroušek*, pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā – *C. Wissels* un *B. Koopman*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Zavvos, G. Wilms, L. Malferrari* un *C. Hödlmayr*, pārstāvji,

— EBTA Uzraudzības iestādes vārdā – *M. Schneider* un *X. Lewis*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2012. gada 28. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt EKL 28. un 81. pantu, kā arī 86. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Fra.bo SpA* (turpmāk tekstā – “*Fra.bo*”), Itālijā reģistrētu sabiedrību, kas ražo un pārdod vara savienotājelementus, kuri it īpaši ir paredzēti ūdens vai gāzes caurulēm, un Vācijas sertifikācijas organizāciju *Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW)* – *Technisch-Wissenschaftlicher Verein* (turpmāk tekstā – “*DVGW*”) par pēdējās pieņemtu lēmumu atsaukt vai atteikt *Fra.bo* pārdoto vara savienotājelementu sertifikāta pagarināšanu.

Atbilstošās Vācijas tiesību normas

- 3 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu un ieinteresēto lietas dalībnieku apsvērumiem izriet, ka ar 1980. gada 20. jūnija Noteikumiem par ūdensapgādes vispārīgajiem nosacījumiem (*Verordnung über Allgemeine Bedingungen für die Versorgung mit Wasser, BGBl.* 1980 I, 750. lpp.; turpmāk tekstā – “*AVBWasserV*”) ir paredzēti vispārīgi pārdošanas nosacījumi starp ūdensapgādes uzņēmumiem un to klientiem, no kuriem puses var brīvprātīgi atkāpties.

- 4 Pamatlietā esošo faktu norises laikā *AVBWasserV* 12. panta 4. punktā bija noteikts:

“Atļauts izmantot tikai tādus materiālus un ierīces, kas izstrādātas atbilstoši apstiprinātiem tehniskajiem standartiem. Atzītas testēšanas iestādes marķējums (piemēram, “DIN-DVGW”, “DVGW” vai “GS” marķējums) apliecina, ka šis nosacījums ir izpildīts.”

- 5 Ar 2010. gada 13. janvāra Noteikumiem (*BGBl.* 2010 I, 10. lpp.) *AVBWasserV* 12. panta 4. punktā tika izdarīti šādi labojumi:

“Atļauts izmantot tikai tādus materiālus un ierīces, kas izstrādātas atbilstoši apstiprinātiem tehniskajiem standartiem. Tiek pieņemts, ka pirmajā teikumā minētie nosacījumi ir ievēroti, ja ražojumam ir “CE” marķējums tieši attiecībā uz izmantošanu dzeramā ūdens jomā. Ja šāds “CE” marķējums nav paredzēts, tāds pats pieņēmums tiek izdarīts, ja ražojumam vai ierīcei ir akreditētas nozares sertifikācijas iestādes marķējums, it īpaši “DIN-DVGW” marķējums vai “DVGW” marķējums. Ražojumi un ierīces, kuras

- 1) ir likumīgi ražotas citā Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu dalībvalstī vai
- 2) ir likumīgi ražotas vai laistas apgrozībā citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Turcijā,

un kuras neatbilst trešajā teikumā minēto marķējumu tehniskajām specifikācijām, pamatojoties uz iepriekš minētajās valstīs veiktajām pārbaudēm un uzraudzību, tiek uzskatītas par līdzvērtīgām, ja tādējādi tiek nodrošināts pastāvīgs aizsardzības līmenis, kas ir līdzvērtīgs Vācijā prasītajam.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 6 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu un ieinteresēto lietas dalībnieku apsvērumiem izriet, ka *Fra.bo* ir Itālijā reģistrēta sabiedrība, kas ražo un pārdod vara savienotājelementus. Vara savienotājelementi ir savienojuma detaļas starp diviem ūdens vai gāzes cauruļvadu gabaliem, turklāt savienotājelementu galos ir elastīga materiāla izolācijas blīves.
- 7 *DVGW* ir 1859. gadā dibināta privāta bezpeļņas organizācija, kuras mērķis atbilstoši tās statūtiem ir gāzes un ūdens nozares atbalstīšana. *DVGW* Vācijā ir atzīta par “sabiedriskā labuma” organizāciju. Šo statusu piešķir saskaņā ar Nodokļu kodeksa (*Abgabenordnung*) 51. un nākamajiem pantiem organizācijām, kuru darbības mērķis ir neieinteresēti atbalstīt sabiedrību materiālos, garīgos vai morāles jautājumos. Atbilstoši *DVGW* statūtu 2. panta 2. punktam tā neaizsargā šīs nozares ražotāju intereses.
- 8 Attiecībā uz ūdens nozari *DVGW* ir izstrādājusi aptuveni 350 standartus. Pamatlietā būtisks ir tehniskais standarts W 534. Tas ir pamats, lai brīvprātīgi sertificētu produktus, kuri nonāk saskarsmē ar dzeramo ūdeni.
- 9 1999. gada beigās *Fra.bo* iesniedza *DVGW* pieteikumu par pamatlietā apspriesto vara savienotājelementu sertificēšanu ūdens nozarē. *DVGW* uzdeva *Materialprüfungsanstalt Darmstadt* [Darmšates Materiālu testēšanas iestāde] veikt prasītās pārbaudes. Tā šīs pārbaudes uzticēja veikt Itālijā reģistrētam uzņēmumam *Cerisie Laboratorio*, kuru bija apstiprinājusi nevis *DVGW*, bet gan kompetentās Itālijas iestādes. 2000. gada novembrī *DVGW* izsniedza *Fra.bo* uz pieciem gadiem derīgu sertifikātu ūdens nozarē.
- 10 Pēc trešo personu iebildumiem *DVGW* ierosināja atkārtotas pārbaudes procedūru, testēšanas darbu veikšanu atkal uzticot *Materialprüfungsanstalt Darmstadt*. Tā saucamo ozona testu, ar kuru pārbauda vara savienotājelementa elastīgā materiāla izolācijas blīves izturību pret ozonu, tā veica pēc kāda Itālijas ražotāja piegādātas materiālu plates. 2005. gada jūnijā *DVGW* paziņoja *Fra.bo*, ka minētais savienojums neesot izturējis ozona testu, taču tā varot, kā paredzēts *DVGW* noteikumos, trīs mēnešu laikā iesniegt pozitīvu pārbaudes ziņojumu. Tomēr *DVGW* neatzina vēlāk *Cerisie Laboratorio* sagatavotu pārbaudes ziņojumu, jo *Cerisie Laboratorio* neesot *DVGW* apstiprināta testēšanas laboratorija. Pamatlietā *DVGW* apstrīd šo pārbaudes ziņojumu arī tādēļ, ka tas saturiski esot nepilnīgs, jo tajā neesot norādītas nedz testēšanas specifikācijas, nedz nosacījumi, kādiem bijis pakļauts materiāls.
- 11 Tikmēr formālā procedūrā, kurā *Fra.bo* nepiedalījās, *DVGW* grozīja tehnisko standartu W 534, ieviešot tā saucamo “3000 stundu testu”, lai nodrošinātu ilgāku sertificējamo izstrādājumu ekspluatācijas laiku. No *DVGW* atbildes uz Tiesas uzdotu rakstveida jautājumu izriet, ka tā saucamais “3000 stundu tests” nozīmē, ka vara savienotājelementa elastīgā materiāla izolācijas blīve tiek turēta verdošā ūdenī 3000 stundas 110 grādu temperatūrā pēc Celsija. Saskaņā ar *DVGW* noteikumiem sertifikātu īpašniekiem trīs mēnešu laikā pēc šī tehniskā standarta stāšanās spēkā ir jāpieprasa papildu sertifikāts, lai pierādītu grozīto prasību ievērošanu. *Fra.bo* neiesniedza šādu pieteikumu, un tā saviem vara savienotājelementiem nav piemērojusi tā saucamo “3000 stundu testu”.
- 12 2005. gada jūnijā *DVGW* atsauca *Fra.bo* sertifikātu tās vara savienotājelementiem, pamatodama šo atsaukumu ar to, ka tai nav iesniegts pozitīvs pārbaudes ziņojums par tā saucamo “3000 stundu testu”. *DVGW* noraidīja arī pieteikumu par šī sertifikāta derīguma pagarināšanu, pamatodama šo noraidījumu ar to, ka vairs neesot pagarināma sertifikāta.
- 13 *Fra.bo* pret *DVGW* cēla prasību *Landgericht Köln* [Ķelnes Apgabaltiesa], apgalvojot, ka ar attiecīgā sertifikāta atsaukšanu un/vai atteikumu to pagarināt tiek pārkāptas Savienības tiesības. *Fra.bo* norādīja, ka attiecībā uz *DVGW* ir piemērojami noteikumi par preču brīvu apriti, proti, EKL 28. un nākamie panti, un šī sertifikāta atsaukšana, kā arī atteikšanās to pagarināt ievērojami traucējot tai piekļūt Vācijas tirgum. Pieņēmuma par atbilstību, kurš attiecas uz *DVGW* saskaņā ar *AVBWasserV* 12. panta 4. punktu sertificētiem izstrādājumiem, dēļ *Fra.bo* būtu praktiski neiespējami laist apgrozībā savus izstrādājumus

Vācijā bez šī sertifikāta. Turklāt tā saucamajam “3000 stundu testam” neesot objektīva pamatojuma, un *DVGW* neesot tiesību *a priori* noraidīt tādu laboratoriju pārbažu ziņojumus, kuras ir apstiprinājušas citu dalībvalstu, nevis Vācijas Federatīvās Republikas kompetentās iestādes, bet kuras nav apstiprinājušas pati *DVGW*. *DVGW* turklāt esot jāuzskata par uzņēmumu apvienību, kura, izstrādājot apstrīdētos tehniskos standartus, ir pārkāpusi arī EKL 81. pantu.

- 14 *DVGW* apgalvo, ka tai kā privātai organizācijai nav saistoši noteikumi par preču brīvu apriti un ka vienīgi Vācijas Federatīvajai Republikai ir jāatbild par iespējamo EKL 28. panta pārkāpumu saistībā ar *AVBWasserV* 12. panta 4. punkta pieņemšanu. Līdz ar to *DVGW* neesot liegts izstrādāt un sertifikācijā piemērot tehniskus standartus, kas pārsniedz citu dalībvalstu, nevis Vācijas Federatīvās Republikas tehniskos standartus, un piemērot tos tās veiktajā sertifikācijā. Tāpat *DVGW* kvalitātes iemeslu dēļ esot tiesīga ņemt vērā tikai tās laboratorijas, kuras tā ir apstiprinājušas. Turklāt kā standartizācijas iestāde tā nemaz neveicot saimniecisku darbību aizliegto vienošanos tiesiskā regulējuma izpratnē; tādēļ EKL 81. pants neesot piemērojams.
- 15 *Landgericht Köln* noraidīja *Fra.bo* prasību, pamatojoties uz to, ka *DVGW* bija tiesības noteikt prasības, kas izvirzāmas, lai izsniegtu atbilstības sertifikātu. *Fra.bo* šīs tiesas pieņemto nolēmumu pārsūdzēja iesniedzējtiesā, pamatojoties uz to pašu argumentāciju, prasot piespriet *DVGW* pagarināt attiecīgo savienotājelementu atbilstības sertifikātu un atlīdzināt kaitējumu EUR 1 000 000 apmērā, kā arī procentus.
- 16 Tā kā *Oberlandesgericht Düsseldorf* [Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā] bija šaubas attiecībā uz noteikumu par preču brīvu apriti un par aizliegtu vienošanos starp uzņēmumiem piemērojamību *DVGW* darbībām, tā nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai EKL 28. pants [..], vajadzības gadījumā apvienojumā ar EKL 86. panta 2. punktu [..], ir jāinterpretē tādējādi, ka privātām organizācijām, kas ir dibinātas, lai noteiktā nozarē izstrādātu tehniskus standartus, kā arī sertifikētu izstrādājumus, pamatojoties uz šiem tehniskajiem standartiem, šo tehnisko standartu izstrādāšanā un sertifikācijas procesā ir saistoši minētie tiesību noteikumi, ja valsts likumdevējs izstrādājumus, kam ir paredzēti sertifikāti, skaidri atzinis par likumiem atbilstošiem, kā rezultātā praksē tādu izstrādājumu tirdzniecība, kam nav šādu sertifikātu, tiek vismaz būtiski apgrūtināta?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga:

Vai EKL 81. pants [..] ir jāinterpretē tādējādi, ka 1) jautājumā raksturotas privātas organizācijas darbība, ko veido tehnisku standartu izstrāde un izstrādājumu sertifikācija, pamatojoties uz šiem tehniskajiem standartiem, ir “saimnieciska” darbība, ja iestādi pārvalda uzņēmumi?

Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai EKL 81. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmumu apvienības tehnisku standartu izstrāde un sertifikācija, pamatojoties uz šādiem standartiem, var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja citā dalībvalstī likumīgi ražotu un tirgotu izstrādājumu importa dalībvalstī nevar pārdot vai var pārdot tikai ar būtiskām grūtībām tāpēc vien, ka tas neatbilst tehniskā standarta prasībām, un, ņemot vērā tehniskā standarta pārlicinošo izplatību tirgū un valsts likumdevēja tiesību noteikumu, kā rezultātā uzņēmumu apvienības sertifikāts apliecina likumisko prasību ievērošanu, tirdzniecība bez šāda veida sertifikāta nemaz nav iespējama, un ja tehniskais standarts, ja to būtu izdevis valsts likumdevējs, nebūtu piemērojams tāpēc, ka tas būtu pretrunā preču brīvas aprites principam?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 17 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai EKL 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams privātas organizācijas veiktajām standartizācijas un sertificēšanas darbībām, ja ar valsts tiesisko regulējumu izstrādājumi, kurus ir sertificējusi šī organizācija, tiek uzskatīti par atbilstīgiem valsts tiesībām un ja tā rezultātā tiek traucēta tādu izstrādājumu tirdzniecība, kurus minētā organizācija nav sertificējusi.
- 18 Sākotnēji ir jānorāda, ka nav strīda par to, ka pamatlietā apspriestais vara savienotājelements ir “būvizstrādājums” Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem (OV 1989, L 40, 12. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 89/106”), izpratnē, uz kuru neattiecas neviens saskaņots standarts vai Eiropas tehniskais standarts un neviena Savienības mērogā atzīta valsts tehniskā specifikācija šīs direktīvas 4. panta 2. punkta izpratnē.
- 19 Taču attiecībā uz būvizstrādājumiem, uz kuriem neattiecas Direktīvas 89/106 4. panta 2. punkts, tās 6. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis savā teritorijā ļauj tos laist tirgū, ja tie atbilst valsts tiesību normām, kas atbilst EK līgumam, līdz laikam, kad Eiropas tehniskajās specifikācijās būs paredzēts kas cits.
- 20 Tādējādi valsts tiesību normām, kurās reglamentēta būvizstrādājuma, uz kuru neattiecas saskaņotas vai Savienības mērogā atzītas tehniskās specifikācijas, tirdzniecība, kā turklāt ir atgādināts Direktīvā 89/106, ir jāizpilda no Līguma izrietošie pienākumi, it īpaši preču brīvas aprites princips, kas ietverts EKL 28. un 30. pantā (šajā ziņā skat. 2008. gada 13. marta spriedumu lietā C-227/06 Komisija/Belģija, 34. punkts).
- 21 Vispirms ir jāpārbauda, vai, kā norāda prasītāja pamatlietā, EKL 28. pants ir piemērojams privātas organizācijas veiktajām standartizācijas un sertificēšanas darbībām pamatlietā esošajos apstākļos.
- 22 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ikviens dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami traucēt Kopienas iekšējo tirdzniecību, ir uzskatāms par pasākumu ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību, kas ir aizliegts ar EKL 28. pantu (1974. gada 11. jūlija spriedums lietā 8/74 *Dassonville*, *Recueil*, 837. lpp., 5. punkts; 2004. gada 5. februāra spriedums lietā C-270/02 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-1559. lpp., 18. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Belģija, 40. punkts). Tādējādi tas vien, ka tiek apgrūtināta attiecīgo izstrādājumu ieviešana vai tirdzniecība konkrētajā dalībvalstī, importētājam rada šķērslī preču brīvai aprītei (2008. gada 24. aprīļa spriedums lietā C-286/07 Komisija/Luksemburga, 27. punkts).
- 23 Tāpat Tiesa ir nolēmusi, ka dalībvalsts nav izpildījusi tai EKL 28. un 30. pantā paredzētos pienākumus, ja bez atbilstoša pamatojuma tā tirgus dalībniekiem, kuri tās teritorijā vēlas pārdot citā dalībvalstī tiesiski ražotus un/vai pārdotus būvizstrādājumus, liek saņemt valsts atbilstības marķējumu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Belģija) vai ja tā neņem vērā citu dalībvalstu izdotos atbilstības sertifikātus (šajā ziņā skat. 2005. gada 10. novembra spriedumu lietā C-432/03 Komisija/Portugāle, Krājums, I-9665. lpp.).
- 24 Nav strīda par to, ka *DVGW* ir privāta bezpeļņas organizācija, kuras darbības nefinansē Vācijas Federatīvā Republika. Turklāt netiek apstrīdēts, ka šī dalībvalsts neīsteno izšķirošu ietekmi uz *DVGW* veiktajām standartizācijas un sertificēšanas darbībām, lai arī daļa no tās locekļiem ir valsts organizācijas.

- 25 *DVGW* uzskata, ka tādējādi attiecībā uz to, ņemot vērā, ka tā ir privāta organizācija, nav piemērojams EKL 28. pants. Pārējie ieinteresētie lietas dalībnieki uzskata, ka privātām organizācijām noteiktos apstākļos var būt pienākums ievērot EKL 28. pantā garantēto preču brīvu apriti.
- 26 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai, īpaši ņemot vērā tiesiskā regulējuma, kurā regulēta tādas privātas organizācijas kā *DVGW* darbība, kontekstu, ar šo darbību tiek radīti šķēršļi preču brīvai aprītei tāpat kā saistībā ar valsts izcelsmes pasākumiem.
- 27 Šajā gadījumā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Vācijas likumdevējs *AVBWasserV* 12. panta 4. punktā ir noteicis, ka *DVGW* sertificētie izstrādājumi atbilst valsts tiesībām.
- 28 Otrkārt, pamatlietas dalībnieki neapstrīd, ka *DVGW* ir vienīgā organizācija, kura var izsniegt sertifikātu *AVBWasserV* 12. panta 4. punkta izpratnē attiecībā uz pamatlietā apspriestajiem vara savienotājelementiem. Citiem vārdiem, *DVGW* attiecībā uz šādiem izstrādājumiem sniedz vienīgo iespēju saņemt atbilstības sertifikātu.
- 29 Lai arī *DVGW* un Vācijas valdība ir minējušas nevis *DVGW* veikto sertificēšanu, bet citu procedūru, kurā ekspertam ir uzticēts pārbaudīt izstrādājuma atbilstību atzītiem tehniskiem noteikumiem *AVBWasserV* 12. panta 4. punkta izpratnē, tomēr no atbildēm uz Tiesas rakstveidā un mutvārdos uzdotajiem jautājumiem izriet, ka administratīvās grūtības, kuras ir saistītas ar to, ka nav īpašu procesuālo noteikumu, kuros regulēts šāda eksperta darbs, no vienas puses, kā arī papildu izmaksas, kuras rodas no individuāla eksperta izmantošanas, no otras puses, šo procedūru padara par maz praktizējamu vai nepraktizējamu.
- 30 Treškārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka praksē *DVGW* sertifikāta neesamība būtiski traucē attiecīgo izstrādājumu tirdzniecību Vācijas tirgū. Lai arī *AVBWasserV* ir paredzēti tikai vispārīgi pārdošanas nosacījumi starp ūdensapgādes uzņēmumiem un to klientiem, no kuriem puses var brīvprātīgi atkāpties, no lietas materiāliem izriet, ka praksē gandrīz visi Vācijas patērētāji pērk tikai tos vara savienotājelementus, kurus ir sertificējusi *DVGW*.
- 31 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka tādai organizācijai kā *DVGW*, it īpaši ņemot vērā tās tiesības sertificēt izstrādājumus, faktiski ir tiesības noteikt tādu izstrādājumu ienākšanu Vācijas tirgū kā pamatlietā apspriestie vara savienotājelementi.
- 32 Tādējādi uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka EKL 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams attiecībā uz privātas organizācijas standartizācijas un sertificēšanas darbībām, ja ar valsts tiesisko regulējumu izstrādājumi, kurus ir sertificējusi šī organizācija, tiek uzskatīti par atbilstīgiem valsts tiesībām un ja tā rezultātā tiek traucēta tādu izstrādājumu tirdzniecība, kurus minētā organizācija nav sertificējusi.

Par otro jautājumu

- 33 Ņemot vērā, ka iesniedzējtiesa otro jautājumu ir uzdevusi tikai gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzīga atbilde, uz to nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 34 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lem par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

EKL 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams attiecībā uz privātas organizācijas standartizācijas un sertificēšanas darbībām, ja ar valsts tiesisko regulējumu izstrādājumi, kurus ir sertificējusi šī organizācija, tiek uzskatīti par atbilstīgiem valsts tiesībām un ja tā rezultātā tiek traucēta tādu izstrādājumu tirdzniecība, kurus minētā organizācija nav sertificējusi.

[Paraksti]